

Romeinen 1: 8-15

8 Allereerst dank ik door Jezus Christus mijn God voor u allen, omdat er in de hele wereld over uw geloof gesproken wordt.

9 God, die ik door de verkondiging van het evangelie over zijn Zoon vol overgave dien, is mijn getuige dat ik u onophoudelijk in mijn gebeden noem.

10 En altijd vraag ik dan of God mij de gelegenheid wil geven eindelijk naar u toe te komen.

11 Want ik verlang ernaar u te ontmoeten en u te laten delen in een geestelijke gave, om u te sterken,

12 of liever, om door elkaar bemoedigd te worden:

ik door uw geloof en u door het mijne.

13 U moest eens weten, broeders en zusters,

hoe vaak ik me heb voorgenomen naar u toe te komen, om net als bij de andere volken ook bij u vruchtbaar werk te doen.

Maar ik was tot nu toe steeds verhinderd.

14 Ik sta ten dienste van alle volken:

van beschaafde en niet beschaafde, geleetterde en ongeletterde,

15 en daarom is het mijn wens het evangelie ook aan u in Rome te verkondigen.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 **Nederlands Bijbelgenootschap**

Stel je voor dat je Paulus bent!

Je hebt de hele avond ingespannen zitten schrijven aan een brief, en voor je hem de deur uitdoet, lees je hem voor jezelf nog een keer hardop door.

Probeer dat (achter de lezenaar) heel eenvoudig uit te beelden, bijvoorbeeld door met je pen in de hand mee te wijzen, en aan het eind te knikken, en je handtekening te zetten. Bij het lezen hoef je niet naar toehoorders te kijken, maar misschien heb je ze wel voor je geestes oog...

Om je brief actueler te maken, zou je in plaats van "Rome" zelfs "Assen" kunnen lezen. Kijk maar wat de Geest je ingeeft!

Beeld je in dat je niet de schrijver van de brief bent, maar de ontvanger: lid van de gemeente in Rome (Assen?)

Je komt op met je brief in de hand, je roept: "Een brief van Paulus!", je maakt hem open en je begint te lezen – voor de gemeente!

Maak gebruik van de ruimte op het liturgisch centrum, van eenvoudige dramatische middelen.

Jullie laten de lezing dus in totaal tweemaal horen, een keer vanuit het perspectief van Paulus en een keer vanuit het perspectief van de ontvangende gemeente, zonder verdere uitleg of aankondiging, via eenvoudige dramatische middelen.

Exodus 3:1-14

Mozes door God geroepen bij de Horeb

3

1 En Mozes hoedde het kleinvee van zijn schoonvader Jethro, de priester van Midian.

Hij dreef het kleinvee tot voorbij de woestijn, en hij kwam bij de berg van God, de Horeb.

2 En de Engel van de HEERE verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een doornstruik.

Hij keek toe, en zie, de doornstruik brandde in het vuur, maar de doornstruik werd niet verteerd.

3 Mozes zei:

Laat ik nu naar dat indrukwekkende verschijnsel gaan kijken, waarom de doornstruik niet verbrandt.

4 Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei:

Mozes, Mozes!

Hij zei: Zie, *hier* ben ik!

5 ↗ En Hij zei: Kom hier niet dichterbij.

Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.

6 Hij zei verder: ↗

Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob.

En Mozes bedekte zijn gezicht, want hij was bevreesd God aan te kijken.

7 ↗ De HEERE zei:

Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw *om hulp* vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed.

8 Daarom ben Ik neergekomen

om het *volk* te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig is van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

9 Nu dan, zie, het geschreeuw *om hulp* van de Israëlieten is tot Mij gekomen.

En Ik heb ook de onderdrukking gezien waarmee de Egyptenaren hen onderdrukken.

10 Nu dan, ga *op weg*.

Ik zal u naar de farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden.

11 Mozes zei echter tegen God:

Wie ben ik, dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?

12 En Hij zei:

Voorzeker, ↗Ik zal met u zijn,

en dit zal voor u het teken zijn dat *Ik* u gezonden heb:

Als u het volk uit Egypte geleid hebt, zult u God dienen op deze berg.

13 En Mozes zei tegen God:

Zie, wanneer ik bij de Israëlieten kom en tegen hen zeg:

De God van uw vaders heeft mij naar u toe gezonden,

en zij mij zeggen: Wat is Zijn Naam?

Wat moet ik *dan* tegen hen zeggen?

14 En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN.

Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen:

IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.

ALS MOZES HAD DOORGEVRAAGD

Moest ik mijn land verlaten: ik zou blijven.
Stond mijn stad in brand: ik draaide om.
Moest ik mijn kind offeren: ik weigerde.
Zolang jij je niet laat kennen houd ik
benen op de grond, armen om het kind.
Mij scheep je bij geen bramenstruik af
met '*ik ben die ik ben*', een kleine vlam, een donderstem.
Mozes was iemand van zijn tijd: dankbaar voor het leven,
bang om door te vragen en ook: een man,
die vragen niet zoveel.
Ik was blijven staan bij die struik tot je verscheen.
Geen smoesjes van doeken voor ogen omdat je straling te fel.
Mozes was brandgloed gewend, ik tl.
Kom maar op, zou ik zeggen. Zeg ik nu: *Kom maar op*.
Als niet Mozes, maar ik bij Horeb had gestaan ging het zo:

ik: *Wie ben je?*
jij: *Ik ben die ik ben.*
ik: *Ik ook.*
jij: *Ja, jij ook.*

Dan had ik je aangeraakt en jij mij.
Was de Bijbel geen boek, maar een omhelzing.

Marjolijn van Heemstra

De lezing uit Exodus staat grotendeels in de directe rede, het is een gesprek tussen Mozes en God. Lees de lezing met z'n tweeën of z'n drieën: verteller, Mozes, God. Laat zinnestjes als "en Mozes zei..." weg, gebruik de verteller alleen waar dat nodig is.

Lees na de schriftlezing het gedicht van Marjolijn van Heemstra, met één stem.
Zo zet je een eigentijds perspectief tegen het bijbelverhaal aan.

Johannes 20: 11-18

11 Maria stond nog bij het graf en huilde.
Huilend boog ze zich naar het graf,
12 en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten,
een bij het hoofdeind
en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen.
13 'Waarom huil je?' vroegen ze haar.
Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald
en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.'
14 Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan,
maar ze wist niet dat het Jezus was.
15 'Waarom huil je?' vroeg Jezus.
'Wie zoek je?'
Maria dacht dat het de tuinman was en zei:
'Als u hem hebt weggehaald,
vertel me dan waar u hem hebt neergelegd,
dan kan ik hem meenemen.'
16 Jezus zei tegen haar: 'Maria!'
Ze draaide zich om en zei: '*Rabboeni!*'
(Dat betekent 'meester'.)
17 'Houd me niet vast,' zei Jezus.
'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader.
Ga naar mijn broeders en zusters
en zeg tegen hen dat ik opstijg
naar mijn Vader, die ook jullie Vader is,
naar mijn God, die ook jullie God is.'
18 Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen:
'Ik heb de Heer gezien!'
En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling
© 2004/2007 **Nederlands Bijbelgenootschap**

Lees dit verhaal vanuit het perspectief van Maria, dus in de ik-vorm.

Marcus 16:1-8

Het lege graf

16

- 1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen.
- 2 Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf.
- 3 Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?'
- 4 Maar toen ze opkeken, ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen.
- 5 Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk.
- 6 Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd.'
- 7 Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd."
- 8 Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling
© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap

Lees dit verhaal vanuit het perspectief van Maria de moeder van Jacobus.
Zet hem daarvoor in de ik-vorm/we-vorm.

De Psalmen 130

Uit het diepste diep roep ik U aan

130

1 Een bedevaartslied.

Uit het diepste diep roep ik U aan, HEER;

2 ach, Heer, hoor wat ik zeg,
luister toch naar mijn bidden en smeken.

3 Als U, HEER, de zonden in gedachte houdt
blijft niemand overeind, o Heer.

4 Maar bij U, bij U is vergeving,
daarom heeft men zo'n eerbied voor U.

5 Ik kijk uit naar de HEER,
met heel mijn hart kijk ik naar Hem uit;
ik wacht in vertrouwen op zijn woord.

6 Mijn hart kijkt uit naar de Heer,
meer dan wachters uitkijken naar de ochtend,
dan wachters naar de ochtend.

7 Israël, wacht in vertrouwen op de HEER;
bij Hem is liefde,

bij Hem is verlossing in overvloed.

8 Hij is het die Israël verlost
van al zijn zonden.

Uit: Willibrordvertaling (herziene editie 1995)
© 1995 Katholieke Bijbelstichting

Lees deze psalm niet vanaf het liturgisch centrum, maar letterlijk "vanuit de diepte", vanuit de gemeente, vanaf verschillende plekken in de kerkzaal, met verschillende stemmen.

Mag ook met psalm 142, kies zelf maar welke.

De Psalmen 142

Bijna verlies ik de moed

142

1 Een kunstig lied op naam van David, een smeekgebed; toen hij in de spelonk was.

2 Ik roep de HEER aan met luide stem,
hardop smeed ik de HEER om genade.

3 Ik stort mijn klacht voor zijn aanschijn uit,
ik spreek voor zijn aanschijn van mijn nood.

4 Bijna verlies ik de moed:
en U weet hoe en waarom.

Wanneer ik mijn weg wil gaan
vind ik valstrikken uitgezet.

5 Ik kijk naar rechts en ontdek
hoe niemand bezorgd is om mij.

Elke hulp is mij ontnomen,
niemand die nog aan mijn leven hecht.

6 Ik roep U aan, HEER:
ik zeg: 'Mijn toevlucht bent U,
mijn erfdeel in het land van de levenden.'

7 Luister naar mijn gewezen,
ik ben aan het eind van mijn krachten;
verlos mij van mijn achtervolgers,
zij zijn te sterk voor mij.

8 Bevrijd mij uit mijn gevangenis,
en ik zal uw naam prijzen.

De rechtvaardigen zullen mij vol blijdschap omringen;
want U hebt voor mij ingegrepen.

Uit: Willibrordvertaling (herziene editie 1995)
© 1995 Katholieke Bijbelstichting

Zacharia 8: 1-13

¹Maar nu luidt het woord van de HEER van de hemelse machten:

²Dit zegt de HEER van de hemelse machten:

Ik brand van liefde voor Sion; met vurige liefde neem ik het op voor Jeruzalem.

³Dit zegt de HEER: Ik keer terug naar de Sion en kom in Jeruzalem wonen.

“Stad van trouw” zal Jeruzalem heten,

en de berg van de HEER van de hemelse machten “Heilige berg”.

⁴Dit zegt de HEER van de hemelse machten:

Opnieuw zullen er op de pleinen van Jeruzalem oude mensen zitten,
steunend op hun stok vanwege hun hoge leeftijd,

⁵en de straten zullen krioelen van de spelende kinderen.

⁶Dit zegt de HEER van de hemelse machten:

Ook al lijkt het jullie, die van dit volk nog over zijn, nu onmogelijk,

waarom zou het voor mij onmogelijk zijn? – spreekt de HEER van de hemelse machten.

⁷Dit zegt de HEER van de hemelse machten:

Ik zal mijn volk bevrijden uit het land waar de zon opkomt en het land waar de zon ondergaat ⁸

en hen naar Jeruzalem brengen. Daar zullen ze wonen.

Zij zullen mijn volk zijn en ik hun God, in onwankelbare trouw.

⁹Dit zegt de HEER van de hemelse machten:

Nu jullie deze woorden uit de mond van de profeten hebben gehoord, moeten jullie volhouden.

Het huis van de HEER van de hemelse machten is nu gegrondvest;

de herbouw van de tempel is begonnen.

¹⁰Vóór die tijd bracht de arbeid van mens en dier niets op,

en wie maar een voet buiten de deur zette werd belaagd,

want ik had iedereen tegen iedereen opgezet.

¹¹Maar nu behandel ik jullie niet meer als vroeger – spreekt de HEER van de hemelse machten. ¹²Nu is het zaad gezegend:

de wijnstok zal vrucht dragen,

de aarde zal haar opbrengst geven,

de hemel zal zijn dauw afstaan.

Dit alles zal ik schenken aan wie er van dit volk nog over zijn.

¹³Vroeger golden jullie bij de andere volken als vervloekt, Juda en Israël,

maar nu ik jullie te hulp kom, zullen ze jullie als gezegend beschouwen.

Geef dus de moed niet op en houd vol!

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap

Mattheüs 13: 31-32

³¹Hij [Jezus] hield hun een andere gelijkenis voor:

‘Het koninkrijk van de hemel lijkt op een zaadje van de mosterdplant dat iemand meenam en in zijn akker zaaide.

³²Het is weliswaar het kleinste van alle zaden,

maar het groeit uit tot de grootste onder de planten.

Het wordt een struik,

en de vogels van de hemel komen nestelen in de takken.’

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap

De profeet Zacharia geeft de woorden door die hij van God heeft doorgekregen: "Dit zegt de Heer van de hemelse machten...", klinkt het in allerlei variaties, steeds opnieuw.

Om dat duidelijk te maken, kun je de woorden ook als door God gesproken laten klinken.

- Dan leest de profeet Zacharia, als 'verteller', vers 1 (of 2),
- En dan leest de stem van God de hele volgende visioen in de directe rede, zonder onderbreking van alle aankondigingen van de profeet, als één verhaal.

De lezing van Mattheüs kun je op dezelfde manier aanpakken:

- Matteüs, als verteller, leest het begin van vers 31,
- En dan leest de stem van Jezus de gelijkenis van het mosterdzaadje

Deze lezingen worden zo meteen gebruikt in de slotviering.

Door ze achter elkaar te lezen, brengen we ze met elkaar in verband, maken we een verbinding.

Probeer het eens op bovenstaande manier te doen, met z'n drieën:

- Eén lector is de verteller (de profeet, Mattheüs). Hij kondigt de lezingen niet uitgebreid, maar kort aan: "De profeet Zacharia zegt: Zach 8: 1 (of 2)"
- Dan de tweede lector met de stem van God, die het visioen schetst
- Dan weer de eerste lector, die de tweede lezing aankondigt: "En Mattheüs vertelt: Matth. 13: 31a"
- Dan de derde lector, die de gelijkenis van het mosterdzaadje vertelt.

Alles naadloos in elkaar overgaand, oefen even hoe je netjes van positie wisselt voor de microfoon.